

MÉRTAN

*A valóság négyzetében
mint sokszög csillan fel a vágy
mint parabola nő az álom
átfúrva ábrák oldalát.*

*és az igazság fénykörében
az egész jelenség felragyog
az élet anyja áll középen
s lágyan szoptat egy csillagot.*

BESZÉLEK NEKTEK

*Beszélek nektek szép halk suttogásról
mely ott motoz a füvek sűrű lantján
beszélek nektek messze zuhogásról
míg fény ver át a völgyön és a lankán
idézem távol robbanások hangját
a pusztuló és épülő világot
a kék hullámok szívem megrohanják
egy rég kimondott üzenetet várok
hogy rávethessem fülemet a hangra
mely hír az ember jószolgálatáról
mely hivatásunk szerzetét kiszabja
s egy pillantásnyit enged a homályból
mi célunk rejti mint szobort a márvány
tudjuk hogy van de arca ismeretlen
a mi dolgunk hogy szüntelen keressük
mint víz a medrét mostoha hegyekben
hol kő töri és por puhítja sodrát
de tengert érez minden árva cseppje
így érzem én is*

*várandós a sorsom
és üzenettel nyelvem bélyegezve.*

GYŐRI LÁSZLÓ

METEOR

*Ujjamon a lassúdad parázs
egy szökkenő meteort figyel
és futna fel, egy tűz, iker,
testvér, egy faj, éppúgy tüzel,
éppúgy zuhog és roskad el,
de tűnyi fény, cérna-villanás,
dagadt csuklóban fölsikló anyás
utolsó, készvan-lobbanás,
hamu a meteor-parázs.*